A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)

2017. április 26.*

„Előzetes döntéshozatal — Szellemi és ipari tulajdon — 2001/29/EK irányelv — A szerzői és szomszédos jogok egyes vonatkozásainak összehangolása — A 3. cikk (1) bekezdése — Nyilvánossághoz közvetítés — Fogalom — Multimédia-lejátszók értékesítése — Kiegészítő modulok *add-ons*) — A műveknek a jogosult engedélye nélkül történő nyilvánosságra hozatala — Megszakítás nélküli adatfolyam útján közvetítő *streaming*) weboldalakhoz való hozzáférés — Az 5. cikk (1) és (5) bekezdése — Többszörözési jog — Kivételek és korlátozások — Jogszerű felhasználás”

A C-527/15. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Rechtbank Midden-Nederland (midden-nederlandi elsőfokú bíróság, Hollandia) a Bírósághoz 2015. október 5-én érkezett, 2015. szeptember 30-i határozatával terjesztett elő

a **Stichting Brein**

és

**Jack Frederik Wullems** (Filmspeler néven is eljárva)

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (második tanács),

tagjai: M. Ilešič tanácselnök (előadó), K. Lenaerts, a Bíróság elnöke, a második tanács elnökeként eljárva, A. Prechal, C. Toader és E. Jarašiūnas bírák,

főtanácsnok: M. Campos Sánchez-Bordona,

hivatalvezető: M. Ferreira főtanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2016. szeptember 29-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– a Stichting Brein képviseletében D. Visser és P. de Leeuwe advocaten,

– J. F. Wullems (Filmspeler néven is eljárva) képviseletében J. van Groenendaal, D. Stols és F. Blokhuis advocaten,

– a spanyol kormány képviseletében V. Ester Casas, meghatalmazotti minőségben,

* Az eljárás nyelve: holland.

– a francia kormány képviseletében D. Colas és D. Segoin, meghatalmazotti minőségben,

– az olasz kormány képviseletében G. Palmieri, meghatalmazotti minőségben, segítője: P. Gentili avvocato dello Stato,

– a portugál kormány képviseletében L. Inez Fernandes, T. Rendas és M. Figueiredo, meghatalmazotti minőségben,

– az Európai Bizottság képviseletében J. Samnadda, T. Scharf és F. Wilman, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2016. december 8-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

## Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az információs társadalomban a szerzői és szomszédos jogok egyes vonatkozásainak összehangolásáról szóló, 2001. május 22-i 2001/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2001. L 167., 10. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 230. o.) 3. cikke (1) bekezdésének, valamint 5. cikke (1) és (5) bekezdésének értelmezésére vonatkozik.

2 E kérelmet a Stichting Brein, szerzői jogok jogosultjainak érdekeit védő alapítvány, és J. F. Wullems között olyan multimédia-lejátszók utóbbi általi értékesítése tárgyában folyó jogvitában terjesztették elő, amelyek szabad hozzáférést biztosítanak szerzői jogi védelem alatt álló audiovizuális művekhez, e jog jogosultjainak engedélye nélkül.

## Jogi háttér

### *Az uniós jog*

3 A 2001/29 irányelv (9), (10), (23), (27) és (33) preambulumbekezdése kimondja:

„(9) A szerzői jog és szomszédos jogok harmonizációjának a magas szintű védelemből kell kiindulnia, tekintve hogy ezek a jogok elengedhetetlenek a szellemi alkotáshoz. Az általuk nyújtott védelem hozzájárul az alkotó tevékenység fenntartásához és fejlődéséhez a szerzők, az előadóművészek, az előállítók és a fogyasztók, valamint a kultúra, az ipar és a nagyközönség érdekében. A szellemi tulajdon ennek megfelelően a tulajdon részeként nyert elismerést.

(10) Ahhoz, hogy a szerzők és előadóművészek a jövőben is alkotó- és művészi tevékenységet folytathassanak, műveik felhasználásáért megfelelő díjazásban kell, hogy részesüljenek, ugyanúgy, mint a producerek annak érdekében, hogy a művek pénzügyi hátterét biztosítani tudják. Az olyan termékek előállítása, mint a hangfelvételek, a filmek vagy a multimédia-termékek, illetve az olyan szolgáltatások nyújtása, mint a lehívásra történő hozzáférhetővé tétel, jelentős befektetést igényelnek. A megfelelő díjazás biztosításához, illetve a befektetés kielégítő mértékű megtérüléséhez a szellemi tulajdonjogok megfelelő szintű védelme szükséges.

[…]

(23) Ennek az irányelvnek harmonizálnia kell a szerzők nyilvánossághoz közvetítéshez való jogát. Ezt a jogot olyan tágan kell értelmezni, hogy lefedjen minden olyan nyilvánossághoz közvetítést, amikor a nyilvánosság nincs jelen a közvetítés kiindulópontjául szolgáló helyszínen. Ez a jog magában kell, hogy foglalja a művek bármilyen vezetékes vagy vezeték nélküli közvetítését, illetve továbbközvetítését, ideértve a sugárzást is. E jog más cselekményekre nem vonatkozik.

[…]

(27) A közvetítést lehetővé tevő, illetve azt megvalósító fizikai [helyesen: tárgyi] eszközök rendelkezésre bocsátása önmagában nem minősül az ezen irányelv értelmében vett közvetítésnek.

[…]

(33) A kizárólagos többszörözési jog alóli kivételként lehetővé kell tenni egyes – járulékos vagy közbenső [helyesen: közbenső vagy járulékos] többszörözésnek minősülő – időleges többszörözési cselekményeket, amelyek valamely műszaki eljárás elválaszthatatlan és lényeges részét képezik, és amelyek kizárólagos célja, hogy lehetővé tegyék a harmadik személyek között hálózaton, köztes szolgáltató által végzett átvitelt, vagy valamely mű vagy más védelem alatt álló teljesítmény jogszerű felhasználását. Ezek a többszörözési cselekmények nem bírhatnak önálló gazdasági jelentőséggel. Ez a kivétel olyan cselekmények esetében is megengedhető e feltételek teljesülése esetén, amelyek a böngészést (»browsing«), illetve a hozzáférés gyorsítására szolgáló tárolóban való rögzítését (»caching«) teszik lehetővé, beleértve az átviteli rendszerek hatékony működését szolgáló cselekményeket is, amennyiben a közvetítő szolgáltató az információt módosítja [helyesen: nem módosítja], és nem zavarja meg az információ felhasználásával kapcsolatos adatok kinyerésére szolgáló, széleskörűen elismert és alkalmazott technológia jogszerű használatát. A felhasználás jogszerűnek minősül, ha azt a jogosult engedélyezi, illetve jogszabály megengedi.”

4 A 2001/29 irányelv „A többszörözési jog” című 2. cikkének szövege a következő:

„A tagállamok biztosítják a közvetett vagy közvetlen, ideiglenes vagy tartós, bármely eszközzel vagy formában, egészben vagy részben történő többszörözés engedélyezésének, illetve megtiltásának kizárólagos jogát:

a) a szerzők számára műveik tekintetében;

b) az előadóművészek számára előadásaik rögzítése tekintetében;

c) a hangfelvétel-előállítók számára hangfelvételeik tekintetében;

d) a filmek első rögzítése előállítói számára filmjeik eredeti és a többszörözött példányai tekintetében;

e) a műsorszolgáltató szervezetek számára műsoraik rögzítése tekintetében függetlenül attól, hogy a műsor közvetítése vezeték útján vagy vezeték nélkül történik, ideértve a kábelen keresztül vagy műhold útján történő közvetítést is.”

5 Ezen irányelv „A művek nyilvánossághoz közvetítésének, valamint a védelem alatt álló egyéb teljesítmények nyilvánosság számára történő hozzáférhetővé tételének joga” című 3. cikke kimondja:

„(1) A tagállamok a szerzők számára kizárólagos jogot biztosítanak műveik vezetékes vagy vezeték nélküli nyilvánossághoz közvetítésének engedélyezésére, illetve megtiltására, beleértve az oly módon történő hozzáférhetővé tételt is, hogy a nyilvánosság tagjai a hozzáférés helyét és idejét egyénileg választhatják meg.

(2) A tagállamok biztosítják a nyilvánosság számára hozzáférhetővé tétel engedélyezésének, illetve megtiltásának kizárólagos jogát akár vezetékes akár vezeték nélküli, illetve oly módon történő hozzáférhetővé tétel esetében is, amikor a nyilvánosság tagjai a hozzáférés helyét és idejét egyénileg választhatják meg:

a) az előadóművészek számára előadásaik rögzítése tekintetében;

b) a hangfelvétel-előállítók számára hangfelvételeik tekintetében;

c) a filmek első rögzítése előállítói számára filmjeik eredeti és a többszörözött példányai tekintetében;

d) a műsorszolgáltató szervezetek számára műsoraik rögzítése tekintetében függetlenül attól, hogy a műsor közvetítése vezeték útján vagy vezeték nélkül történik, ideértve a kábelen keresztül vagy műhold útján történő közvetítést is.

(3) Az (1) és a (2) bekezdésben foglalt jogok nem merülnek ki a nyilvánossághoz közvetítés vagy a nyilvánosság számára történő hozzáférhetővé tétel egyetlen, e cikkben említett cselekménye révén sem.”

6 Az említett irányelv 5. cikkének (1) és (5) bekezdése így rendelkezik:

„(1) Az olyan, 2. cikkben említett időleges többszörözési cselekmények, amelyek járulékos vagy közbenső [helyesen: közbenső vagy járulékos] jellegűek, valamely műszaki eljárás elválaszthatatlan és lényeges részét képezik, és amelyeknek kizárólagos célja, hogy lehetővé tegyék egy mű vagy más védelem alatt álló teljesítmény:

a) hálózaton harmadik személyek között közvetítő szolgáltató által végzett átvitelét, vagy

b) jogszerű felhasználását,

valamint amelynek nincs független gazdasági jelentősége, kivételt képezzenek a 2. cikkben előírt többszörözési jog alól.

[…]

(5) Az (1), a (2), a (3) és a (4) bekezdésben foglalt kivételek és korlátozások kizárólag olyan különös esetekben alkalmazhatók, amelyek nem sérelmesek a mű vagy más, védelem alatt álló teljesítmény rendes felhasználására, és indokolatlanul nem károsítják a jogosult jogos érdekeit.”

### *A holland jog*

7 Az Auteurswet (a szerzői jogról szóló holland törvény, a továbbiakban: szerzői jogi törvény) 1. cikke ekként rendelkezik:

„A szerzői jog az irodalmi, tudományos vagy művészeti alkotás szerzőjének vagy jogutódainak kizárólagos joga a mű nyilvánosságra hozatalára vagy többszörözésére, a törvény által előírt korlátozásokkal.”

8 A szerzői jogi törvény 12. cikkének szövege a következő:

„(1) Valamely irodalmi, tudományos vagy művészeti alkotás nyilvánosságra hozatala különösen:

1. a teljes mű vagy annak egy része többszörözött példányának nyilvánosságra hozatala;

[…]”

9 E törvény 13a. cikke a következőképpen rendelkezik:

„Nem minősül az irodalmi, tudományos vagy művészeti alkotás többszörözésének az az időleges többszörözés, amely közbenső vagy járulékos jellegű, valamely műszaki eljárás elválaszthatatlan és lényeges részét képezi, és amelynek kizárólagos célja, hogy lehetővé tegye valamely mű

a) hálózaton harmadik személyek között közvetítő szolgáltató által végzett átvitelét, vagy

b) jogszerű felhasználását,

és önálló gazdasági jelentőséggel nem bír.”

10 A Wet op de Naburige Rechten (a szomszédos jogokról szóló holland törvény, a továbbiakban: a szomszédos jogokról szóló törvény) 2. cikke ekként rendelkezik:

„(1) Az előadóművész kizárólagos joga, hogy engedélyezze a következő cselekmények bármelyikét:

[…]

d) valamely előadás vagy előadás rögzítése vagy annak többszörözött példánya sugárzása, továbbsugárzása, nyilvánosság számára történő hozzáférhetővé tétele vagy más módon történő nyilvánosságra hozatala;

[…]”

11 A szomszédos jogokról szóló törvény 6. cikke előírja:

„(1) A hangfelvétel-előállító kizárólagos joga, hogy engedélyezze a következőket:

[…]

c) az általa előállított hangfelvétel vagy annak többszörözött példánya sugárzása, továbbsugárzása, nyilvánosság számára történő hozzáférhetővé tétele vagy más módon történő nyilvánosságra hozatala;

[…]”

12 A szomszédos jogokról szóló törvény 7a. cikkének szövege a következő:

„(1) A filmek első rögzítése előállítójának kizárólagos joga, hogy engedélyezze a következőket:

[…]

c) a film általa előállított első rögzítése vagy annak többszörözött példánya nyilvánosság számára történő hozzáférhetővé tétele;

[…]”

13 A szomszédos jogokról szóló törvény 8. cikke előírja:

„A műsorsugárzó szervezet kizárólagos joga, hogy engedélyezze a következő cselekmények bármelyikét:

[…]

e) rögzített műsorok vagy azok többszörözött példánya nyilvánosság számára történő hozzáférhetővé tétele vagy más módon történő nyilvánosságra hozatala az igénybe vett műszaki eszközöktől függetlenül. […]”

**Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések**

14 A Stichting Brein szerzői jogok jogosultjainak érdekvédelmét ellátó, holland alapítvány.

15 J. F. Wullems több weboldalon, köztük a www.filmspeler.nl címen elérhető, saját weboldalán kínálja értékesítésre egy multimédia-lejátszó különböző modelljeit. Ez a készülék, amelyet „filmspeler” (filmlejátszó) néven értékesítenek, egyrészről valamely kép- vagy hangforrás, másrészről egy televízióképernyő közötti kapcsolatot létrehozó eszközként működik.

16 E lejátszóra J. F. Wullems olyan nyílt forráskódú szoftvert telepített, amely strukturált menük segítségével lehetővé teszi fájlok olvasását egy könnyen kezelhető felhasználói felületen, és azokba módosítás nélkül olyan interneten rendelkezésre álló, mások által készített, kiegészítő modulokat épített be, amelyek közül némelyik kifejezetten olyan weboldalakra mutat, ahol védelem alatt álló műveket bocsátanak az internetezők rendelkezésére, a szerzői jogi jogosultak engedélye nélkül.

17 Az említett modulok olyan linkeket tartalmaznak, amelyek e multimédia-lejátszó távirányítója segítségével történő aktiválásuk esetén harmadik személyek által üzemeltetett, megszakítás nélküli adatfolyam (flux) útján közvetítő weboldalakra irányítanak, amelyek közül némelyik a szerzők engedélyével nyújt hozzáférést digitális tartalmakhoz, míg mások engedély nélkül nyújtanak hozzáférést e tartalmakhoz. A kiegészítő moduloknak főként az a szerepük, hogy a felhasználók a megszakítás nélküli adatfolyam útján közvetítő weboldalakon a kívánt tartalmakból válogathassanak, és azokat egy kattintással elindíthassák a J. F. Wullems által értékesített, tévéképernyővel összekötött multimédia-lejátszón.

18 Amint az az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kiderül, J. F. Wullems akként reklámozta a „filmspeler” multimédia-lejátszót, hogy annak segítségével többek között az interneten jogellenesen elérhető audiovizuális tartalmak tekinthetők meg – ingyenesen és egyszerűen – a tévéképernyőn.

19 A Stichting Brein 2014. május 22-én felszólította J. F. Wullems-et e filmlejátszó értékesítésének abbahagyására. 2014. július 1-jén a Stichting Brein a kérdést előterjesztő bíróság elé idézte J. F. Wullems-et, annak érdekében, hogy e bíróság rendelje el a „filmspeler”-hez hasonló multimédia-lejátszók értékesítésének és azon hiperlinkek kínálásának abbahagyását, amelyek a felhasználók számára jogellenes hozzáférést biztosítanak védelem alatt álló művekhez.

20 A kérdést előterjesztő bíróság előtt a Stichting Brein arra hivatkozott, hogy J. F. Wullems a „filmspeler” multimédia-lejátszó értékesítésével „nyilvánossághoz közvetítést” valósított meg, és ezzel megsértette a szerzői jogról szóló törvény 1. és 12. cikkét, valamint a szomszédos jogokról szóló törvény 2., 6., 7a. és 8. cikkét. Szerinte e rendelkezéseket a 2001/29 rendelet 3. cikkére figyelemmel kell értelmezni, amely irányelvnek a holland jogba való átültetését szolgálják. A kérdést előterjesztő bíróság e tekintetben úgy véli, hogy a Bíróság ítélkezési gyakorlata nem teszi lehetővé annak a kérdésnek teljes bizonyossággal történő megválaszolását, hogy az alapügy tárgyát képező eset körülményei alapján valóban nyilvánossághoz közvetítésről van-e szó.

21 Egyébként, a kérdést előterjesztő bíróság előtt J. F. Wullems arra hivatkozott, hogy a szerzői jogi védelem alatt álló, jogellenes forrásból származó műveknek megszakítás nélküli adatfolyam útján történő közvetítése a szerzői jogról szóló törvény 13a. cikke szerinti kivétel alá tartozik, amelyet a 2001/29 irányelv 5. cikkének (1) bekezdésére figyelemmel kell értelmezni, amelynek a holland jogba való átültetését szolgálja. Márpedig a kérdést előterjesztő bíróság szerint a Bíróság ítélkezési gyakorlatában még nem nyilatkozott a 2001/29 irányelv 5. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében vett „jogszerű felhasználás" követelményének fogalmát illetően.

22 E körülmények között a Rechtbank Midden-Nederland (midden-nederlandi elsőfokú bíróság, Hollandia) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

„1) Úgy kell-e értelmezni a 2001/29 irányelv 3. cikkének (1) bekezdését, hogy az e rendelkezés értelmében vett »nyilvánossághoz közvetítés« valósul meg akkor, ha valamely személy olyan terméket (multimédia-lejátszót) értékesít, amelyre e személy olyan weboldalakra mutató hiperlinkeket tartalmazó kiegészítőket telepített, amelyeken szerzői jogi védelem alatt álló műveket, például filmeket, sorozatokat és élő adásokat tettek közvetlenül hozzáférhetővé a jogosultak engedélye nélkül?

2) Jelentőséggel bír ezzel összefüggésben, hogy:

– a szerzői jogi védelem alatt álló műveket korábban egyáltalán nem, vagy kizárólag előfizetés keretében hozták-e nyilvánosságra az interneten a jogosultak engedélyével?

– az olyan weboldalakra mutató hiperlinkeket tartalmazó kiegészítők, amelyeken a jogosultak engedélye nélkül tettek közvetlenül hozzáférhetővé szerzői jogi védelem alatt álló műveket, szabadon hozzáférhetők-e, és maguk a felhasználók is telepíthetik-e azokat a médialejátszóra?

– a weboldalak és ezzel az azokon – a jogosultak engedélye nélkül – hozzáférhetővé tett szerzői jogi védelem alatt álló művek a nyilvánosság által a médialejátszó nélkül is letölthetők?

3) Úgy kell-e értelmezni a 2001/29 irányelv 5. cikkét, hogy nem az e rendelkezés (1) bekezdésének b) pontja értelmében vett »jogszerű felhasználásról« van szó akkor, ha valamely végfelhasználó időleges másolatot készít harmadik fél olyan weboldaláról történő valós idejű átvitele útján [»streaming«] szerzett valamely szerzői jogi védelem alatt álló műről, amely weboldalon ezt a szerzői jogi védelem alatt álló művet a jogosult(ak) engedélye nélkül kínálják?

4) A harmadik kérdésre adandó nemleges válasz esetén: A végfelhasználó által készített időleges másolat olyan weboldalról történő valós idejű átvitele útján szerzett valamely szerzői jogi védelem alatt álló műről, amelyen ezt a szerzői jogi védelem alatt álló művet a jogosult(ak) engedélye nélkül kínálják, ebben az esetben kiállja-e a 2001/29 irányelv 5. cikkének (5) bekezdése szerinti »háromlépcsős teszt« próbáját?"

## Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

### *Az első és a második kérdésről*

23 Első és második kérdésével, amelyeket célszerű együttesen vizsgálni, a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra szeretne választ kapni, hogy a 2001/29 irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében vett „nyilvánossághoz közvetítés" fogalmát úgy kell-e értelmezni, hogy az kiterjed az olyan multimédia-lejátszó értékesítésére is, mint az alapügy tárgyát képező, amelyre előzetesen olyan,

interneten is elérhető kiegészítő modulokat telepítettek, amelyek a nyilvánosság számára szabadon hozzáférhető olyan weboldalakra mutató hiperlinkeket tartalmaznak, amelyeken szerzői jogi védelem alatt álló műveket tesznek hozzáférhetővé, e jog jogosultjainak engedélye nélkül.

24 A 2001/29 irányelv 3. cikkének (1) bekezdéséből az következik, hogy a tagállamoknak a szerzők számára kizárólagos jogot kell biztosítaniuk műveik vezetékes vagy vezeték nélküli nyilvánossághoz közvetítésének engedélyezésére, illetve megtiltására, beleértve az oly módon történő hozzáférhetővé tételt is, hogy a nyilvánosság tagjai a hozzáférés helyét és idejét egyénileg választhatják meg.

25 E rendelkezés alapján a szerzőket olyan preventív jellegű jog illeti meg, amely lehetővé teszi számukra, hogy a nyilvánossághoz közvetítés megtiltása érdekében művük lehetséges felhasználói és a felhasználók által esetlegesen tervezett nyilvánossághoz közvetítés közé álljanak (2016. május 31-i Reha Training ítélet, C-117/15, EU:C:2016:379, 30. pont; 2016. szeptember 8-i GS Media ítélet, C-160/15, EU:C:2016:644, 28. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

26 Mivel a 2001/29 irányelv 3. cikkének (1) bekezdése nem határozza meg pontosan a „nyilvánossághoz közvetítés” fogalmát, annak jelentését és hatályát ezen irányelv célkitűzéseire és arra a kontextusra figyelemmel kell meghatározni, amelybe az értelmezett rendelkezés illeszkedik (2016. szeptember 8-i GS Media ítélet, C-160/15, EU:C:2016:644, 29. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

27 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a 2001/29 irányelv (9) és (10) preambulumbekezdéséből az derül ki, hogy annak célja, hogy a szerzők számára egy olyan magas szintű oltalmat hozzon létre, amely számukra megfelelő díjazást biztosít műveik felhasználása után, többek között a nyilvánossághoz közvetítés esetén. Ebből következik, hogy a „nyilvánossághoz közvetítés” fogalmát tágan kell értelmezni, az irányelv (23) preambulumbekezdése egyértelmű megfogalmazásának megfelelően (2016. május 31-i Reha Training ítélet, C-117/15, EU:C:2016:379, 36. pont; 2016. szeptember 8-i GS Media ítélet, C-160/15, EU:C:2016:644, 30. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

28 A Bíróság ezenfelül korábban már kiemelte, hogy a 2001/29 irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében vett „nyilvánossághoz közvetítés” fogalma egyedi értékelést igényel (2016. szeptember 8-i GS Media ítélet, C-160/15, EU:C:2016:644, 33. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

29 A 2001/29 irányelv 3. cikkének (1) bekezdéséből következik, hogy a „nyilvánossághoz közvetítés” fogalma két együttes elemet ötvöz, nevezetesen a mű „közvetítésének cselekményét” és a mű „nyilvánossághoz” közvetítését (2016. május 31-i Reha Training ítélet, C-117/15, EU:C:2016:379, 37. pont; 2016. szeptember 8-i GS Media ítélet, C-160/15, EU:C:2016:644, 32. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

30 Annak megítélése érdekében, hogy egy felhasználó a 2001/29 irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében vett nyilvánossághoz közvetítést valósít-e meg, több, nem önálló jellegű, egymástól függő, kiegészítő kritériumot kell figyelembe venni. Következésképpen egyenként és egymással kölcsönhatásban is alkalmazni kell ezeket, mivel különböző konkrét helyzetekben igen változó erősséggel lehetnek jelen (lásd ebben az értelemben: 2012. március 15-i SCF ítélet, C-135/10, EU:C:2012:140, 78. és 79. pont; 2012. március 15-i Phonographic Performance [Ireland] ítélet, C-162/10, EU:C:2012:141, 30. pont; 2016. szeptember 8-i GS Media ítélet, C-160/15, EU:C:2016:644, 34. pont).

31 E kritériumok közül a Bíróság először is a felhasználó által játszott megkerülhetetlen szerepet emelte ki. Ugyanis e felhasználó közvetítést valósít meg akkor, amikor magatartása következményeinek teljes tudatában, közvetítőként jár el ügyfelei irányában a védelem alatt álló művek hozzáférhetővé tételével, főként olyan esetben, amikor e beavatkozás hiányában ügyfelei elvileg nem tudnák a sugárzott művet élvezni (2016. május 31-i Reha Training ítélet, C-117/15, EU:C:2016:379, 46. pont; 2016. szeptember 8-i GS Media ítélet, C-160/15, EU:C:2016:644, 35. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

32 Ezt követően a Bíróság pontosította, hogy a „nyilvánosság” kifejezés meghatározatlan számú lehetséges címzettet jelent, amely egyébként viszonylag jelentős számú egyént foglal magában (2013. március 7-i ITV Broadcasting és társai ítélet, C-607/11, EU:C:2013:147, 32. pont; 2016. május 31-i Reha Training ítélet, C-117/15, EU:C:2016:379, 41. pont; 2016. szeptember 8-i GS Media ítélet, C-160/15, EU:C:2016:644, 36. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

33 A Bíróság ezenfelül emlékeztetett arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint ahhoz, hogy „nyilvánossághoz közvetítésnek” minősülhessen, szükséges, hogy a védelem alatt álló műveket az addig alkalmazottaktól eltérő, speciális technikai módon közvetítsék egy „új közönség”, azaz egy olyan közönség részére, melyet a szerzői jog jogosultjai nem vettek figyelembe, amikor az eredeti nyilvánossághoz közvetítést engedélyezték (2013. március 7-i ITV Broadcasting és társai ítélet, C-607/11, EU:C:2013:147, 26. pont; 2014. február 13-i Svensson és társai ítélet, C-466/12, EU:C:2014:76, 24. pont; 2016. szeptember 8-i GS Media ítélet, C-160/15, EU:C:2016:644, 37. pont).

34 Végül, a Bíróság több alkalommal hangsúlyozta, hogy a 2001/29 irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében vett nyilvánossághoz közvetítés haszonszerzési jellege sem irreleváns (lásd többek között: 2011. október 4-i Football Association Premier League és társai ítélet, C-403/08 és C-429/08, EU:C:2011:631, 204. pont; 2013. március 7-i ITV Broadcasting és társai ítélet, C-607/11, EU:C:2013:147, 42. pont; 2016. szeptember 8-i GS Media ítélet, C-160/15, EU:C:2016:644, 38. pont).

35 Ami először is, azt a kérdést illeti, hogy az olyan multimédia-lejátszók értékesítése, mint az alapügy tárgyát képező lejátszók, „közvetítésnek” minősül-e a 2001/29 irányelv 3. cikke (1) bekezdésének értelmében véve, hangsúlyozni kell, hogy amint az a 2001/29 irányelv (23) preambulumbekezdéséből kiderül, a szerzőknek az említett 3. cikk (1) bekezdésében foglalt nyilvánossághoz közvetítéshez való joga lefedi a művek minden olyan nyilvánossághoz közvetítését vagy továbbközvetítését, amikor a nyilvánosság nincs jelen a közvetítés kiindulópontjául szolgáló helyszínen, legyen szó akár vezetékes, akár vezeték nélküli közvetítésről, ideértve a sugárzást is.

36 Ezenfelül – amint a 2001/29 irányelv 3. cikkének (1) bekezdéséből is kitűnik – a „közvetítés” fennállásához többek között elegendő, ha a művet úgy bocsátják a közönség rendelkezésére, hogy annak tagjai ahhoz hozzá tudjanak férni, anélkül hogy meghatározó lenne, hogy éltek-e, vagy sem e lehetőséggel (lásd: 2014. február 13-i Svensson és társai ítélet, C-466/12, EU:C:2014:76, 19. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

37 A Bíróság e tekintetben korábban már kimondta, hogy egy internetes oldalon olyan védett művekre mutató kattintható linkek szolgáltatása, melyeket más internetes oldalon mindenféle korlátozás nélkül közzétettek, az előbbi oldal ügyfeleinek közvetlen hozzáférést kínál az említett művekhez (2014. február 13-i Svensson és társai ítélet, C-466/12, EU:C:2014:76, 18. pont; lásd még, ebben az értelemben: 2014. október 21-i BestWater International végzés, C-348/13, EU:C:2014:2315, 15. pont; 2016. szeptember 8-i GS Media ítélet, C-160/15, EU:C:2016:644, 43. pont).

38 Ugyanez az eset áll fenn az olyan multimédia-lejátszók értékesítésekor is, mint az alapügy tárgyát képező lejátszók.

39 Amint az a 2001/29 irányelv (27) preambulumbekezdéséből is kiderül, kétségtelen, hogy a közvetítés lehetővé tételét vagy megvalósítását szolgáló berendezések egyszerű biztosítása önmagában véve nem képez az ezen irányelv értelmében vett „közvetítést”.

40 A Bíróság ugyanakkor e tekintetben a szállodai szobákban található tévékészülékek biztosítása kapcsán azt állapította meg, hogy bár a „tárgyi eszközök egyszerű rendelkezésre bocsátása” önmagában véve nem képez a 2001/29 irányelv értelmében vett „közvetítést”, e rendelkezésre bocsátás teszi műszakilag lehetővé a közönség számára a sugárzott művekhez való hozzáférést. Ennélfogva, ha a szálloda az ily módon rendelkezésre bocsátott televíziókészülékek útján jeleket közvetít az e létesítmény szobáiban

megszálló vendégek részére, az nyilvánossághoz közvetítésnek minősül, függetlenül a vett jelek közvetítésének technikai módszerétől (2006. december 7-i SGAE-ítélet, C-306/05, EU:C:2006:764, 46. pont).

41 Ugyanígy, azt kell megállapítani, hogy a jelen esetben nem a közvetítést lehetővé tevő vagy annak megvalósítására szolgáló tárgyi eszközök „egyszerű” rendelkezésre bocsátásáról van szó. Ugyanis, amint azt a főtanácsok indítványának 53. és 54. pontjában hangsúlyozta, J. F. Wullems magatartása következményeinek teljes tudatában végzi azoknak a kiegészítő moduloknak az általa forgalmazott „filmspeler” multimédia-lejátszóra történő előzetes telepítését, amelyek kifejezetten lehetővé teszik annak megvásárlói számára, hogy hozzáférjenek a megszakítás nélküli adatfolyam útján közvetítő weboldalakon a szerzői jogi jogosultak engedélye nélkül közzétett védett művekhez, és megjelenítsék e műveket a televízióképernyőjükön (lásd analógia útján: 2006. december 7-i SGAE-ítélet, C-306/05, EU:C:2006:764, 42. pont). Mivel e művelet lehetővé teszi közvetlen kapcsolat létesítését a jogellenesen másolt műveket közvetítő weboldalak és az említett multimédia-lejátszó megvásárlói között, és e művelet nélkül ez utóbbiak csak nehezen tudnának hozzáférni a védett művekhez, az ilyen tevékenység nem hasonlítható a tárgyi eszközök egyszerű rendelkezésre bocsátásához, amelyet a 2001/29 irányelv (27) preambulumbekezdése említ. E tekintetben a Bíróság elé terjesztett észrevételekből az derül ki, hogy az alapügy tárgyát képező, megszakítás nélküli adatfolyam útján közvetítő weboldalakat a közönség nem tudja könnyen beazonosítani, és e weboldalak többsége gyakran változik.

42 Következésképpen azt kell megállapítani, hogy az olyan multimédia-lejátszó rendelkezésre bocsátását, mint az alapügy tárgyát képező lejátszó, amely az előzetesen rátelepített kiegészítő modulokra tekintettel, strukturált menük segítségével olyan, az említett modulok által tartalmazott linkekhez való hozzáférést tesz lehetővé, amelyeket ha e multimédia-lejátszó távirányítója segítségével aktiválnak, annak felhasználói számára közvetlen hozzáférést nyújt a szerzői jogi jogosultak engedélye nélkül közzétett, védelem alatt álló művekhez, a 2001/29 irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében vett „nyilvánossághoz közvetítésnek” kell tekinteni.

43 Másodszor, ahhoz hogy a 2001/29 irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében vett „nyilvánossághoz közvetítés” fogalma alá tartozzon, szükséges, hogy a védett művek ténylegesen nyilvánossághoz közvetítésre kerüljenek (2013. március 7-i ITV Broadcasting és társai ítélet, C-607/11, EU:C:2013:147, 31. pont).

44 E tekintetben a Bíróság egyrészt pontosította, hogy a „nyilvánosság” fogalma egy bizonyos számbeli minimumot jelent, ami kizárja ebből a fogalomból az érintett személyek túlságosan alacsony, vagy elenyésző számát. Másrészt, ennek a számnak a meghatározásához a halmozódó hatást kell figyelembe venni, amely a műveknek a lehetséges címzettek számára történő hozzáférhetővé tételéből következik. Ily módon nemcsak annak van jelentősége, hogy egyidejűleg hányan, hanem annak is, hogy közülük egymás után hányan férnek hozzá ugyanahhoz a műhöz (lásd ebben az értelemben: 2012. március 15-i Phonographic Performance [Ireland] ítélet, C-162/10, EU:C:2012:141, 35. pont; 2014. február 27-i OSA -ítélet, C-351/12, EU:C:2014:110, 28. pont; 2016. május 31-i Reha Training ítélet, C-117/15, EU:C:2016:379, 43. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

45 A jelen esetben hangsúlyozni kell, hogy a kérdést előterjesztő bíróság szerint a „filmspeler” multimédia-lejátszót viszonylag sokan vásárolták meg. Ezenfelül, az alapügy tárgyát képező közvetítés e lejátszó potenciális vevőinek egészét veszi célba, vagyis mindazokat, akik internetkapcsolattal rendelkeznek. Ezen személyek a védett művekhez egyidejűleg hozzáférhetnek, a szóban forgó műveknek az interneten keresztül történő megszakítás nélküli adatfolyam útján történő közvetítése keretében. Ily módon, e közvetítés meghatározatlan számú lehetséges címzett felé irányul, és viszonylag jelentős számú egyént foglal magában (lásd analógia útján: 2013. március 7-i ITV Broadcasting és társai ítélet, C-607/11, EU:C:2013:147, 35. és 36. pont).

46 Ebből következik, hogy a szóban forgó közvetítéssel a védett műveket ténylegesen a 2001/29 irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében vett „nyilvánossághoz” közvetítik.

47 Ezenfelül, ami azt a kérdést illeti, hogy e műveket a jelen ítélet 33. pontjában idézett ítélkezési gyakorlat értelmében vett „új” közönség részére közvetítették-e, hangsúlyozni kell, hogy a Bíróság a 2014. február 13-i Svensson és társai ítéletében (C-466/12, EU:C:2014:76, 24. és 31. pont), valamint a 2014. október 21-i BestWater International végzésében (C-348/13, EU:C:2014:2315) kimondta, hogy ilyen közönség alatt az a közönség értendő, amelyet a szerzői jog jogosultjai az eredeti közvetítés engedélyezésekor nem vettek figyelembe. 2016. szeptember 8-i GS Media ítéletében (C-160/15, EU:C:2016:644, 43. pont) a Bíróság hangsúlyozta, hogy e határozatok megerősítik a valamely weboldalon szabadon hozzáférhetővé tett művek szerzői jogi jogosultjai engedélyének fontosságát a 2001/29 irányelv 3. cikkének (1) bekezdésére figyelemmel, hiszen e rendelkezés éppen azt írja elő, hogy a szerzői jog jogosultjának a mű nyilvánossághoz közvetítésére irányuló minden egyes cselekményt engedélyeznie kell.

48 Ugyanis, a fenti pontban említett ítéletekből az derül ki, hogy a valamely internetes oldalon olyan védett művekhez vezető hiperlinkek elhelyezése, amelyeket egy másik internetes oldalon a mű szerzői jogi jogosultjának engedélyével tettek hozzáférhetővé, nem minősíthető a 2001/29 irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében vett „nyilvánossághoz közvetítésnek”. E tekintetben a Bíróság megállapította, hogy attól kezdve, hogy e mű szabadon hozzáférhető azon az internetes oldalon, amelyhez a hiperlink hozzáférést biztosít, úgy kell tekinteni, hogy amikor e mű szerzői jogi jogosultjai e közvetítést engedélyezték, az internetezők egészét vették figyelembe közönségként, és így a kérdéses közvetítési cselekmény nem új közönség felé irányult. Ugyanakkor, ilyen engedély hiányában, ezen ítéletekből nem vonható le ugyanez a következtetés (lásd ebben az értelemben: 2016. szeptember 8-i GS Media ítélet, C-160/15, EU:C:2016:644, 42. és 43. pont).

49 A Bíróság így először is kimondta, hogy amikor megállapításra kerül, hogy az a személy, aki védett művekhez kínál közvetlen hozzáférést, tudta vagy tudnia kellett, hogy az általa elhelyezett hiperlink az interneten jogellenesen közzétett műhöz nyújt hozzáférést, úgy kell tekinteni, hogy e link elhelyezése a 2001/29 irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében vett „nyilvánossághoz közvetítést” képez. A Bíróság ezután hozzátette, hogy ugyanez a helyzet olyan esetben, amikor e link lehetővé teszi azon internetes oldal használói számára, amelyen e link található, azoknak a műszaki intézkedéseknek a megkerülését, amelyeket az az oldal léptetett életbe, ahol a védett mű található, annak érdekében, hogy a hozzáférés lehetőségét kizárólag az előfizetői részére korlátozva biztosítsa, hiszen ilyen esetben a link elhelyezése szándékos beavatkozásnak minősül, amely nélkül az említett felhasználók nem tudnának a művekhez hozzáférni. Végezetül a Bíróság rámutatott, hogy amikor a hiperlinkek elhelyezését haszonszerzési célból teszik, az ilyen elhelyezést megvalósító személytől elvárható, hogy elvégezze a szükséges ellenőrzéseket annak érdekében, hogy meggyőződjön arról, hogy az érintett mű nem jogellenesen lett-e közzétéve azon az internetes oldalon, amelyre az említett hiperlinkek vezetnek, és ily módon vélelmezhető, hogy ezen elhelyezés teljesen tudatosan történt, az említett mű jellegénél és annak interneten való közzétételét illetően a szerzői jogi jogosult esetleges engedélyének hiányánál fogva. E körülményekre tekintettel, amennyiben e vélelmet nem sikerül megdönteni, az a cselekmény, ami abból áll, hogy az interneten jogellenesen közzétett műhöz vezető hiperlinket helyeznek el, a 2001/29 irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében vett „nyilvánossághoz közvetítésnek” minősül (lásd: 2016. szeptember 8-i GS Media ítélet, C-160/15, EU:C:2016:644, 49–51. pont).

50 A jelen esetben nem vitás, hogy a „filmspeler” multimédia-lejátszó értékesítését teljes mértékben azon körülmény tudatában végezték, hogy az említett lejátszóra előzetesen telepített, hiperlinkeket tartalmazó kiegészítő modulok az interneten jogellenesen közzétett művekhez biztosítanak hozzáférést. Ugyanis, amint arra a jelen ítélet 18. pontjában emlékeztettünk, az e multimédia-lejátszóra vonatkozó reklámok kifejezetten megemlítik, hogy annak segítségével többek között az interneten jogellenesen hozzáférhető audiovizuális tartalmak tekinthetők meg – ingyenesen és egyszerűen – a tévéképernyőn.

51 Egyébként nem vitatható, hogy az említett multimédia-lejátszót azzal a céllal kínálják, hogy abból hasznot húzzanak, hiszen az e lejátszó áraként megfizetett összeget főként a megszakítás nélküli adatfolyam útján közvetítő oldalakon a szerzői jogi jogosultak engedélye nélkül rendelkezésre álló, védett művekhez való közvetlen hozzáférés fejében utalják át. Amint azt a portugál kormány hangsúlyozta, az ilyen multimédia-lejátszó fő vonzereje a potenciális vásárlók számára éppen abban rejlik, hogy arra olyan kiegészítő modulok vannak telepítve, amelyek lehetővé teszik a felhasználók számára olyan oldalakhoz való hozzáférést, amelyeken szerzői jogi védelem alatt álló filmeket bocsátanak rendelkezésre, e jog jogosultjainak engedélye nélkül.

52 Ennélfogva azt kell megállapítani, hogy az ilyen multimédia-lejátszók értékesítése a 2001/29 irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében vett „nyilvánossághoz közvetítést” képez.

53 A fenti megfontolások összességére tekintettel, az előterjesztett első két kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2001/29 irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében vett „nyilvánossághoz közvetítés” fogalmát úgy kell értelmezni, hogy az kiterjed az olyan multimédia-lejátszó értékesítésére is, mint az alapügy tárgyát képező lejátszó, amelyre előzetesen olyan, interneten is elérhető kiegészítő modulokat telepítettek, amelyek a nyilvánosság számára szabadon hozzáférhető olyan weboldalakra mutató hiperlinkeket tartalmaznak, amelyeken szerzői jogi védelem alatt álló műveket tesznek hozzáférhetővé, e jog jogosultjainak engedélye nélkül.

### *Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett harmadik és negyedik kérdésről*

#### *Az elfogadhatóságról*

54 Észrevételeiben a Bizottság kifejtette, hogy a harmadik és a negyedik kérdés hipotetikus, mivel a szerzői jogi védelem alatt álló műveknek megszakítás nélküli adatfolyam útján történő közvetítésére vonatkozik, és nem a multimédia-lejátszó értékesítésére.

55 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint a Bíróság és a nemzeti bíróságok között az EUMSZ 267. cikk alapján létrehozott együttműködés keretében kizárólag az alapügyben eljáró és a meghozandó bírósági határozatért felelős nemzeti bíróság feladata, hogy az ügy sajátosságaira tekintettel megítélje mind az előzetes döntéshozatalra utaló határozat szükségességét az ügydöntő határozat meghozatala szempontjából, mind a Bíróság elé terjesztett kérdések relevanciáját. Következésképpen, ha az előterjesztett kérdések az uniós jog értelmezésére vonatkoznak, a Bíróság főszabály szerint köteles határozatot hozni (lásd többek között: 2016. szeptember 22-i Microsoft Mobile Sales International és társai ítélet, C-110/15, EU:C:2016:717, 18. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

56 A nemzeti bíróságok által előterjesztett előzetes döntéshozatal iránti kérelem Bíróság általi elutasítása csak abban az esetben lehetséges, ha nyilvánvaló, hogy az uniós jog kért értelmezése nem függ össze az alapeljárás tényállásával vagy tárgyával, illetve ha a szóban forgó probléma hipotetikus jellegű, vagy a Bíróság nem rendelkezik azon ténybeli és jogi elemek ismeretével, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a feltett kérdésekre hasznos választ adjon (lásd többek között: 2016. szeptember 22-i Microsoft Mobile Sales International és társai ítélet, C-110/15, EU:C:2016:717, 19. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

57 Márpedig a jelen esetben nem ez a helyzet. Ugyanis, a harmadik és a negyedik kérdésnek az alapügy tényállásával való összefüggése megállapítható, hiszen a Bíróság által eljárási szabályzatának 101. cikke alapján a kérdést előterjesztő bírósághoz intézett tájékoztatáskérésre adott válaszában e bíróság pontosította, hogy az e kérdésekre adott válaszra szükség van ahhoz, hogy határozni tudjon az alapügy felperesének kereseti kérelmeiről, aki többek között azt kérte a kérdést előterjesztő bíróságtól, hogy

állapítsa meg, hogy a jogellenes forrásból származó, szerzői jogi védelem alatt álló műveknek megszakítása nélkül adatfolyam útján való megtekintése nem minősül a 2001/29 irányelv 5. cikke értelmében vett „jogszerű felhasználásnak”.

58 Ebből következik, hogy az említett kérdések elfogadhatók.

### *Az ügy érdeméről*

59 Harmadik és negyedik kérdésével, amelyeket célszerű együttesen vizsgálni, a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra szeretne választ kapni, hogy a 2001/29 irányelv 5. cikke (1) és (5) bekezdésének rendelkezéseit úgy kell-e értelmezni, hogy harmadik feleknek szerzői jogi védelem alatt álló műveket a szerzői jogi jogosult engedélye nélkül kínáló weboldaláról megszakítás nélküli adatfolyam útján való közvetítés révén megszerzett műveknek az alapügy tárgyát képezőhöz hasonló multimédia-lejátszóra történő időleges többszörözésére irányuló cselekmények eleget tesznek-e az említett rendelkezésekben foglalt feltételeknek.

60 A 2001/29 irányelv 5. cikkének (1) bekezdése szerint valamely többszörözési cselekmény kizárólag akkor képez kivételt a többszörözési jog alól, ha megfelel az alábbi öt feltételnek:

– e cselekmény időleges;

– közbenső vagy járulékos;

– valamely műszaki eljárás elválaszthatatlan és lényeges részét képezi;

– ezen eljárás kizárólagos célja, hogy lehetővé tegye egy mű vagy más védelem alatt álló teljesítmény hálózaton harmadik személyek között közvetítő szolgáltató által végzett átvitelét vagy jogszerű felhasználását, és

– az említett cselekmény önálló gazdasági jelentőséggel nem bír.

61 Először is, emlékeztetni kell arra, hogy ezek együttes feltételek abban az értelemben, hogy ha közülük akár csak az egyik nem teljesül, az azzal a következménnyel jár, hogy a többszörözési cselekmény az ezen irányelv 5. cikkének (1) bekezdése értelmében nem képez kivételt az ugyanezen irányelv 2. cikkében foglalt többszörözési jog alól (2009. július 16-i Infopaq International ítélet, C-5/08, EU:C:2009:465, 55. pont; 2012. január 17-i Infopaq International végzés, C-302/10, EU:C:2012:16, 26. pont).

62 Ezenkívül, az ítélkezési gyakorlat szerint a fent felsorolt feltételeket szigorúan kell értelmezni, mivel ezen irányelv 5. cikkének (1) bekezdése eltérésnek minősül az irányelv által megállapított főszabálytól, amely a védelem alatt álló mű minden többszörözéséhez megköveteli a szerzői jog jogosultjának engedélyét (2009. július 16-i Infopaq International ítélet, C-5/08, EU:C:2009:465, 56. és 57. pont; 2011. október 4-i Football Association Premier League és társai ítélet, C-403/08 és C-429/08, EU:C:2011:631, 162. pont; 2012. január 17-i Infopaq International végzés, C-302/10, EU:C:2012:16, 27. pont; 2014. június 5-i Public Relations Consultants Association ítélet, C-360/13, EU:C:2014:1195, 23. pont).

63 Ez annál is inkább igaz, mivel e kivételt a 2001/29 irányelv 5. cikke (5) bekezdésére figyelemmel kell értelmezni, amelynek értelmében az említett kivétel kizárólag olyan különös esetekben alkalmazható, amelyek nem sérelmesek a mű vagy más, védelem alatt álló teljesítmény rendes felhasználására, és indokolatlanul nem károsítják a jogosult jogos érdekeit (2009. július 16-i Infopaq International ítélet, C-5/08, EU:C:2009:465, 58. pont).

64 Ami azt a feltételt illeti, miszerint a szóban forgó eljárás kizárólagos célja az lehet, hogy lehetővé tegye valamely mű vagy más, védelem alatt álló teljesítmény hálózaton harmadik személyek között közvetítő szolgáltató által végzett átvitelét vagy jogszerű felhasználását, a kérdést előterjesztő bíróság kiemeli, hogy a szóban forgó többszörözési cselekmények célja nem az ilyen átvitel lehetővé tétele. Ennélfogva azt kell megvizsgálni, hogy e cselekmények kizárólagos célja az-e, hogy lehetővé tegye valamely védelem alatt álló mű vagy más védelem alatt álló teljesítmény jogszerű felhasználását.

65 Ebben a tekintetben, ahogyan az a 2001/29 irányelv (33) preambulumbekezdéséből kitűnik, a felhasználás akkor minősül jogszerűnek, ha azt az érintett jogosult engedélyezi, illetve az alkalmazandó szabályozás nem korlátozza (lásd még: 2011. október 4-i Football Association Premier League és társai ítélet, C-403/08 és C-429/08, EU:C:2011:631, 168. pont; 2012. január 17-i Infopaq International végzés, C-302/10, EU:C:2012:16, 42. pont).

66 Mivel a szóban forgó művek felhasználását az alapügyben a szerzői jogi jogosultak nem engedélyezték, meg kell vizsgálni, hogy a szóban forgó cselekmények arra irányulnak-e, hogy lehetővé tegyék a művek olyan felhasználását, amelyet az alkalmazandó szabályozás nem korlátoz, amely értékelésnek szükségképpen figyelembe kell vennie azt a körülményt, amint arra a jelen ítélet 63. pontjában emlékeztettünk, hogy a 2001/29 irányelv 5. cikkében említett kivétel csak olyan különleges esetekben alkalmazható, amelyek nem sérelmesek a mű rendes felhasználására, és nem károsítják indokolatlanul a jogosult jogos érdekeit.

67 2011. október 4-i Football Association Premier League és társai ítéletében (C-403/08 és C-429/08, EU:C:2011:631, 170–172. pont) a Bíróság megállapította, hogy a televíziónézők szempontjából az ezen ügy tárgyát képező időleges többszörözési cselekmények, amelyek a műholdas dekódoló egység és a televízió-képernyő megfelelő működését biztosították, tették lehetővé a védelem alatt álló műveket tartalmazó műsorok vételét. A Bíróság e tekintetben úgy vélte, hogy pusztán ezen műsorok vételét, azaz azok vételét és otthoni megtekintését az alkalmazandó szabályozás nem korlátozza, és így az ilyen vételt jogszerűnek kell tekinteni, ha valamely más tagállamból származó műsorról van szó, amennyiben arra külföldi dekódoló készülékkel kerül sor. A Bíróság azt a következtetést vonta le, hogy a szóban forgó többszörözési cselekmények egyetlen célja a műveknek a 2001/29 irányelv 5. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében vett „jogszerű felhasználása” volt.

68 Ehhez hasonlóan a 2012. január 17-i Infopaq International végzésében (C-302/10, EU:C:2012:16, 44. és 45. pont) a Bíróság megállapította, hogy a sajtócikk-összefoglalók elkészítését, még ha ahhoz e cikkek szerzői jogi jogosultjai nem is járultak hozzá, az alkalmazandó szabályozás nem korlátozza, és így a szóban forgó felhasználás nem minősíthető jogellenesnek.

69 Ugyanakkor, olyan körülmények esetén, mint az alapügy tárgyát képező körülmények, különös figyelemmel a jelen ítélet 18. pontjában említett multimédia-lejátszóra vonatkozó reklámok tartalmára és a jelen ítélet 51. pontjában kiemelt azon körülményre, hogy az említett lejátszó fő vonzereje a potenciális vásárlók számára éppen az érintett kiegészítő modulok azokra való előzetes telepítésében rejlik, azt kell megállapítani, hogy főszabály szerint e lejátszó értékesítése kifejezetten annak tudatában történik, hogy annak megvásárlói védelem alatt álló művekhez férnek majd hozzá ingyenesen és engedély nélkül.

70 Azt is meg kell állapítani, hogy főszabály szerint a harmadik feleknek szerzői jogi védelem alatt álló műveket a szerzői jogi jogosult engedélye nélkül kínáló weboldaláról megszakítás nélküli adatfolyam útján való közvetítés révén megszerzett műveknek az alapügy tárgyát képezőhöz hasonló multimédia-lejátszóra történő időleges többszörözésére irányuló cselekmények sérelmesek lehetnek e művek rendes felhasználására, és indokolatlanul sérthetik a jogosultak jogos érdekeit, hiszen, amint azt a főtanácsnok indítványának 78. és 79. pontjában kiemelte, annak eredményeként általában csökken az e művekre vonatkozó jogszerű ügyletek száma, ami indokolatlanul károsítja a jogosult jogos érdekeit (lásd ebben az értelemben: 2014. április 10-i ACI Adam és társai ítélet, C-435/12, EU:C:2014:254, 39. pont).

71 Ebből következik, hogy az említett cselekmények nem tesznek eleget a 2001/29 irányelv 5. cikke (1) és (5) bekezdésében említett feltételeknek.

72 A fenti megfontolások egészére tekintettel, az előterjesztett harmadik és negyedik kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2001/29 irányelv 5. cikke (1) és (5) bekezdésének rendelkezéseit úgy kell értelmezni, hogy harmadik feleknek szerzői jogi védelem alatt álló műveket a szerzői jogi jogosult engedélye nélkül kínáló weboldaláról megszakítás nélküli adatfolyam útján való közvetítés révén megszerzett műveknek az alapügy tárgyát képezőhöz hasonló multimédia-lejátszóra történő időleges többszörözésére irányuló cselekmények nem tesznek eleget az említett rendelkezésekben foglalt feltételeknek.

## A költségekről

73 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (második tanács) a következőképpen határozott:

1) **Az információs társadalomban a szerzői és szomszédos jogok egyes vonatkozásainak összehangolásáról szóló, 2001. május 22-i 2001/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében vett „nyilvánossághoz közvetítés” fogalmát úgy kell értelmezni, hogy az kiterjed az olyan multimédia-lejátszó értékesítésére is, mint az alapügy tárgyát képező lejátszó, amelyre előzetesen olyan, interneten is elérhető kiegészítő modulokat telepítettek, amelyek a nyilvánosság számára szabadon hozzáférhető olyan weboldalakra mutató hiperlinkeket tartalmaznak, amelyeken szerzői jogi védelem alatt álló műveket tesznek hozzáférhetővé, e jog jogosultjainak engedélye nélkül.**

2) **A 2001/29 irányelv 5. cikke (1) és (5) bekezdésének rendelkezéseit úgy kell értelmezni, hogy harmadik feleknek szerzői jogi védelem alatt álló műveket a szerzői jogi jogosult engedélye nélkül kínáló weboldaláról megszakítás nélküli adatfolyam útján való közvetítés révén megszerzett műveknek az alapügy tárgyát képezőhöz hasonló multimédia-lejátszóra történő időleges többszörözésére irányuló cselekmények nem tesznek eleget az említett rendelkezésekben foglalt feltételeknek.**

Aláírások